

Felvidéki Híradó.

TARSADALMI és KÖZMŰVELŐDÉSI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRA

Egyre évre 4 ft. — Fél évre 2 ft.
Negyed évre 1 ft.

MEGJELENIK: MINDEN VASARNAP.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, hirdetések és előfizetések a kiadónálra címzve Turócz-Szt.-Mártonba küldendők.
A hivatalos hírdetéseket, kéziratosokat pontokig kérjük beküldeni

HIVATALOS HIRDETÉSEK DÍJA

100 szög 2 ft. ezentúl minden megkezdett szász szóval 50 krral több.

A magyar szellem erősödése érdekében.

A böjt az elmékedések ideje. Elmékedéseink közben sok olyan dolog magára vonja figyelmünket, melyeken éppen mindennapi megszokottságunknál fogva elisklik a figyelm. Ilyen egészen mindennapi jelenségen akadt meg most a mi szemlélődésünk.

Nem éppen azai keletű panasz, de a mely még mindig fennáll, hogy a mi magyar társadalmunknak nem elég magyaros a szelleme. A figyelmes vizsgálódó mindig talál valamit, a mi e tekintetben ha csak úgy futólag is kellemetlenül érinti. Ott van például az a komoly emberek előtt nevelés-ges cikksorozat, mely egyáltalában nem vall magyar szellemre. Hajdanában a tetőtől talpig magyaros szellemű erdélyi fejedelmek elég díszes címezszerű találták a maguk részére a »nagyóság« címet, s ma csak úgy hűledezik bele a komoly gondolkozó ember, hogy még ez is, meg amaz is nagyságosnak tituláztatja magát. Hej, kevés afféle ember van ma már szeles Magyarországon, mint a Jokai »Uj földesur« regényének Garamvölgyje, ki, midőn a parvenu a »tekintetes« címet arrogálja magának, mely értelmű humorral vágja a szemébe: »Dejzen

* E szép cikket a »Losonc és Vidékekből« vették át.

Szerk.

amice, tekintetes úr én vagyok! — Hogy a nőknek a cimkorszáiban mennyi részük van, arról most ne beszéljünk, bár nagyon megérdemelné a tárgy. Bizony afféle fenn az ernyő, nincsen kis-féle állapot ez, a mi pedig nem fér össze a józan magyar szellemmel.

Az a jelenség sem utolsó, hogy emberek, kik magyaroknak vallják magukat, lépten nyomon idegen nyelven társalognak nemcsak maguk közt, hanem olyan természetű nyilvános helyen is, mint például a magyar kaszinó. Ha valaki nem tud magyarul, hát hiszen ne beszéljen magyarul; de a ki tud, abban legyen annyira magyaros szellem, hogy szükség nélkül nem használ idegen nyelvet. A hol a hazafias szellem teljes öntudatossággal él, ott nem használnak idegen nyelvet még kedélyességéből sem; mert akkor már e kedélyességben is idegen iz érzik.

A nyelvhasználat körében erősen feltűnik a figyelmes vizsgáló előtt az is, hogy az ifjú, felnőtt nemzedéknek egy nem megvetendő része keresvekeresi az alkalmat az idegen nyelvű beszédre, holott ez az ifúság még iskolába járt, örökös hadi labon állott p. o. a német nyelvre. Ha az öregek nyelve néha-néha idegen szóra csuszamlik, bár nem szeretjük, hanem jóindulattal énezzük; de mikor az új nemzedékkel tapasztaljuk e vizsaszógot, azt már megrovás nélkül nem hagyhatjuk.

Általában az idegen nyelvek tanu-

lása a mi magyar társadalmunkban a legtöbb esetben minden józan elv személtartása nélkül történik. Ez meg ezer gyermeket állíthatnánk itt elő állításunk bebizonyítására. A szerencsétlen gyerekek még a saját hazája nyelvét se tudja, mikor már a különböző játsszótársaktól idegen nyelvet kell tanulnia azon elv alapján, hogy a kis gyermek leghamarabb megtanulja az idegen nyelvet: igen ám, de sajájtát meg éppen olyan hamar elfelejtí, vagy úgy még rongja, hogy teljes életében sem javítja meg. Hol van ily eljárásnál a családok magyar szelleme?! Honnan áradjon kia tiszta hazafias szellem, ha azt a családok a saját körükben a félreértett művelődés alapján maguk rongják meg?!

Az idegen szellemnek eme kóros állapotra való tünete mind egy alapokra vezethető vissza. Nem ismerjük saját nemzetünk szellem fejlődésének történetét, nem ismerjük a teremtő magyar szellemek azon természetét, melyet egy szóval magyar irodalomnak nevezünk. A mely társadalom, a mely nemzet nem emelkedik föl, ama magaslatra, melyen életszerűség válik saját nemzeti szellemfejlődésének történetét, tehát saját nemzeti irodalomtörténetét megtanulnia s annak nyomán az irodalom becses termékeivel megismerkednie, abban a társadalomban, abban a nemzetben mindig hiányozni fog a nemzeti szellemnek ama mértéke mely önkentelenül megkövetelti arra, hogy a nemzeti szellem némes bélégre vágja legyen azon a társadalmon vagy nemzetben.

Azt mondják, nem élhetünk meg az

idegen nemzetek szellemi termékei nélkül. Jó, fogadjuk el. Csakhogy az idegen nemzetek szellemi termékeinek oly mértékben való importálása, hogy ennek következtében a mi nemzeti szellemünkben csorba essék, a magyar nemzeti szellem megtagadása nélkül nem eshetik meg. Mindennek megvan a határa! Főgondot a sajátunkra kell fordítanunk s azután jön minden egyéb.

Az öntudatos, a nem ide-amoda kapkodó mindig csak nemzeti lehet. Az öntudatosság azt hozza magával hogy a magunkét részesítsük főgye-lemben. Ezt különösen szemé előtt kell tartania a magyar középosztálynak, mert ez az igazi nemzeteszt, ez nyomra rá béléget az egész nemzetre. Ha a magyar középosztály elhanyagolja saját nemzeti irodalomtörténetét, saját nemzeti irodalmi termékeit, lehet az minden egyéb, csak magyar nem.

A népbén megmarad mindig a nemzeti szellem; mert az nem táplálkozik idegen termékekkel, élvezi első sorban saját költészetét, azon föllekesül, az betölti egész érzelme-s gondolatvilágát, másodsorban élvezi a műköltészet azon termékeit melyek legközelebbi rokonságbán vannak az ő szellemével. — De aztán mindezt élvezi is ám, s ez a természetes nemzeti ösztöne éppen tartja nemzeti szellemét. Miért ne tehetné ezt magasabb fokón a mivelt magyar középosztály?! Talán csak csupa mérő dívatból. Hiszen akkor nem cse-

TÁRCA.

Joszivűnek.

A hír, dicsőség rozsaí csak a mok:
Az idő gyorsan elhervasztja mind:
Ha dús ha szép vagy, ha mere, ha álnok:
A szomorúság hamuval behint
De ha van felkéd segíteni másón:
Szivartanyit látsz az élet feletigen:
S bár elrejtőzöl, hogy senki se lassón,
Emleget áldva holig a szegény!

A letörült könny: az ég ragyogása.
Benne az isten mosolyog read:
A megosztott jó: bőségnk forrása. —
Erte a Josag ezerszanyit ad
Ki szenvedőket és szűkölködőket
Szeretet szarany magához emel:
Csodásan egész kenyerekre nőhet.
Mit ő morzsáskint tükön hullat el.

A magot áldott kezeid hat szórják
A tarot földre, a koparra is:
A mig együtt jár a nyomor s a josag,
Jut minden sebre balzsam és paizs.
Ha szivet és kincsét elzárja a dore:
Halalos inség rejtőzik oda...
Ha fájdalmat látsz: ne térj ki elele —
Egy boldogságod ki nem fog soha!

Rudnyánszky Gyula

Dráma és líra.

Ira: Rudnyánszky Gyula

Könnren abba a gyanuba keverhet ez a cikk, hogy a magam érdekében szölok. De mindegy, rászánom fejemet mégis: üssék le, ha úgy tetszik. — legalább ki-mondom az igazságot.

Meg kell vallanom, kissé szokatlan dolog, hogy egy lírikus poeta éppen a költszetet két műfaját állítsa egymással szembe. Hanem hát a tárgy annyira érdekes, és a magyar költészet jövője nevez az úgy, melyet itt fölvetek oly életbe, hogy nem volt erem ellenállni a kísértésnek. Megmon: mit érezek, mit gondolok ebben a kérdésben, meg ha az egyéni egységadás, vagy szubjektív részrehajlás vadjárja suttanak is azok kik a nappal világosabb igazságot, mely az én részemben van, rögtön meg nem látják.

Végre is, szerintem, nincs semmi a világon, a mit a józan ész megközelíthetetlen objektivitással vizsgálhatna. Csak a jámbor bambaság meresztheti szemeit közönyösen a levegőbe: a valódi tudomány, a bölcsesség nem képzelhető szenvedély, tehát egyéni vonások nélkül. Még a rideg székoni mestere, a matematikus sem zárkoztatik el a szeretet individualis befolyásától, melylyel tárgyan csűg. A statisztikus pedig a számok tudományának ez a poétája, epenséggel a rajongás egyoldalúságával lelkesül tárgyaert. Nincs olyan ennélfogva róstelni, ha meggyőződesem rugó közt némelyek az egyéni érzelmeiket keresik majd; bár, ismétlem, ezáltal az objektiv igazság is ott van, ahol a szivem.

Ugyan, kérdem, nem tűnt föl mindnyájunknak, hogy a sajtó és a közönség egyaránt mely mostohan banik a drama mellett a brávi? Hiszen az igaz, hogy egyáltalán nem lehet díszekdni vele, hogy Magyarországon a költészet valami nagy becsben állna. Magyarországon, a legkivalóbb emberek kivételével, még az igen művelt közönségnek sem fölvezete, élet-

sükséglete az olvasás. A nemzeti költészet pedig, egyáltalán csak kegyelemkenyere: tengődik e teje, mézzel folyó hazában. De akarmennyire mostoha gyermekek is a mag ar nemzeneik a magyar nemzeti költészet minden műfaja: azért mindjárt eső pilantásra észrevehető, hogy ezek közt a mostohagyermekek közt a líra a — hamupipóke.

A napi sajtó nem panaszkozhatik; nyakára nőtt a szépirodalomnak — s ma, ugyszólván, teljesen elloftotta a kertben a viragot az a paszuly neg a borsó. Mert elismerem a napi sajtó hasznos, mint a zöldésgek kert sok jó veteménye, de azért, ha megöli a szépirodalmat, — önkentelenül fosztja meg a kertet. Am ezáltal a sajtóról nem szandekozom nyila kozni.

De ha nézem azt a kis zugolyt, melyet meg meghagyott a szép nagy kertben a költészet virágainak, — önkentelenül könyb-ke lábad a szemem az ott uralkodó zsarnok hegemonia iattara. Az ibolyák, a ne-felejek, a vadrozskák tökéletesen el van nek ebben az utolsó kis zugolyban nyomva a zsarnok hegemoniát pedig a vastagszárú szuleskepu malva gyakorolja fölöttük.

Igenis a nagy malva — a drama — teljesen hátterbe szorítja a bájos kis virágokat — a lírai költészetet.

A drama! csak a drama! ez a jelszó mindenütt. Sokan azt képzik, hogy a drama a költészet zenithje, az emberi alkotás legtekélyesebb formája. Ez ugyan oriasis tévedés, mert rövid felolai vitában bárkit meg tudnek győzni arról, hogy az emberi szellem legmagasabb foku nyilvánása a líra, mely fölötté áll a drámanak. Hanem hat nem ez most a célom. Majd ha egyszer megengedik kifejtem és

bebizonyitom a világ összes n épeinek irodalomtörténetéből vett sarkigazságokkal hogy a líra a költészet summuma. De most csupán a fölvetett kérdésnél maradok igaz-e, hogy a drámat a líra fölött mindenki dedelegeti, előterbe tolja? Igaz bizony. Tessék csak körültekinteni! Az akadémában ötven év óta egyre-másra legább 300 dramai pályázatot hirdettek. Csupán a Teieli-jutalomból 3800 darab aranyat adtak ki, néha ugyan 100 bot, de nem ritkán koszorú kíséretében. Ezenfölül a nemzeti színház, népszínház és még maganosok is gyakran tüztek ki díjakat dráma műrekre. Volt néha olyan esztendő, mikor 4—5 nagy dramai pályázat anyagi jutama és dicsősége csabította versenyre az írókat. És ez a kedvezkedés egyre fokozódik. Ma már ott állunk, hogy egyszerre nem kevesebb mint 6 dramai pályázatot hirdetek. Ott van az akadémiai a karacsanyi jutalom (400 arany), a Teieli jutalom (100 arany), a Kóczán-dij (100 arany) és a Herteldeni jutalom (500 ft); a nemzeti színháznál a Rökk-féle 500 ftos díj és a népszínház pályázata március 15-iki darabra.

Azt pedig nyugodni lelekkel mondhatom, soha senki se hallotta ebben az országban, hogy egy kötet lírai költeményre tüztek volna ki pályadíjat.

És mi történik a jutalmat nyert dramai művekkel? Jeles irók nagy terjedelmű s igen részletes bírálatot írnak a pályaművekről; az újságok tárcákban kirtőlki világra az eseményt, gyakran az egész jelentést kiadják és a nyertes egyszerre, egy csapásra híres íróva lesz. — Aztán műve megjelenik nyomtatásban — és a hozzána újra kezdődik. Aztán jön a szinpad (ha

si választások is az antiszemita győzelmével fogtak végződni.

Il Vilmos német császár a múlt hónapban Párisba utazott. Az utazás célja, a kibékülés ösvényének egyengetése volt. Frigyes császárnak Párisba érkezése utáni első napok kedvező kilátást nyújtottak a misszió sikeréhez. Erre lehetett következtetni a kedvező fogadtatásból s a párisi sajtó nyilatkozataiból. Egyszerre azonban sikerült néhány embernek egy csekély incidensről oly módon kiaknázni a német császárné ellen, hogy a közvéleményben ellenkező hangulat kaptak labrá s megkedvelődtek a tuncetek megankörökben és nyilvános helyeken. Beszédet tartattak a látogatás s a kibékülés ellen, majd megkoszorúztak Elsász és Lotharinga szobrást stb. Hogy a látogatás, siker helyett kudarccal végződött, annak főoka, a kelletlenül hosszabbra tervezett párisi időzés volt. Mert, a »Budapesti Hírlap« szerint a császárnak csak annyi időt lett volna szabad Párisban tölteni, a mennyi okvetlen szükséges volt, hogy néhány látogatást tegyen és fogadjon, azután pedig a legjobb impressiókat hagyván hátra, ment volna anyjához Angliába. A nyolc nap soknak bizonyult s ehhez járult a nem szerencsésen összeállított program, mely szerint a császárnak részt kellett volna venni egy hangversenyben, hol egy párisban élő német énekes és énekesnő német dalokat énekeltek a francia gyűlöli Wagneről. Növelte az ingerültséget azon körülmény is, s épen ez volt a program legszerencsétlenebb része, hogy a császárné elvitte Saint-Cloudeba és Versaillesba, hol a párisi ostrom idejéből a legszomorubb emlékek maradtak hátra.

Midőn a világ a császárné utjából és Párisban töltött első napjairól tudomást vett, nem gondolhatta senki, hogy pár nap múlva épen ezen oldalról csak hajsza fog következni! Könnyű elgondolni mi következett volna az után, ha a császárné megértik.

A pozsonyi püspökség. Most, hogy a primási szék betöltése s annak a fővárosba leendő áthelyezése napirenden van, a »Nyugatmagyarországi Híradó«-ban megpendített a pozsonyi püspökségnek a kérdése. Az új püspökség felállítását támogató érvek ezek: Ha a primási székét athelyezik Budapestre, akkor Pozsony és egész kerülete, mely jelenleg közvetlenül a fővármegyehez tartozik, sokkal tavolabbi esik majd a középponttól. Az Esterházyanban felállítandó helyettes püspökség alá pedig nem rendelhető. Az esztergomi főegyházmegye közel egy millió katolikkal megkívánja, hogy a primási fennhatóság alatt több püspök adminisztrálja. A felállítás nagyobb nehézség nélkül mehetne végbe, a mennyiben attributámai: a kaptalan, a papnevelő intézet meg vannak. Végül a pozsonyi püspökség mellett szol a nemzetiségi szempont is, mi valóban nagyon figyelemre méltó dolog. Ugyanis Pozsony nemcsak az ország határán álló város, de egyszerűen legnagyobb hely az ország területén, a hol a panszláv mozgalmak felütötte fejt. A Pozsonyban székelő püspök megismerkedhetne a helyi viszonyokkal, alkalmas emberekkel választathatja a veszélyeztetett vidékekre, a kik nemzeti és politikai szempontból is hasznos működést fejthetnek ki.

HIREINK

A turóczi magyar olvasóegylet választmányára e hó 5-én tartotta meg azon ülését, mely a március 15-én rendezendő ünnepély sorrendjét volt hivatva megállapítani. Este a szünigyi bizottság rendezése mellett szmi előadás lesz; előadás előtt az új urire kélt dalard a Boldis által megzenésített Talpra magyar énekei el. Két zindarab adatik elő: A masé (ebben közreműködnek Derzsi Béláné úrné, Dubovszky Ida és Topercer Anna úrhölgyek, Lucs Samu Tomcsányi János és Révész Lajos) és: Apró feleértékesek (szereplői: Ruttkay Margit és Kossuth Berta úrhölgyek, Derzsi Béla, Boldis Ignac, Hoffmann Ede, Mihály Sándor, Ratskay István és Noszák Andras). Előadás után a casinó helyiségeiben köz-

vacsora lesz, melyet Ivánka jóhírű könyvháza állít ki, bizonyára épen olyan pompásan, mint tavaly. A tánc nincs kimondva, — de ha nem csigavér foly az ifjúság ereiben, a nélkül aligha mulik el az ősszejvetel. A színelőadásra a belépti díj igen alacsonyra szabott, hogy minél többen vehessenek részt; az ülöhely 50 kr., aló 30, diákjegy 20 kr.

A magyar casinó könyvtára gyarapítására ez évben 120 frotot szavazott meg.

Kinevezés. Tomcsányi János turóczi-szt-mártoni járásbírói irnok, a lipót-szt-miklósi járásbírószaghoz segédtelekkönyvezetvéle nevezetett ki. Szívöb! gratulálunk az elő léptéshez!

A lipóti főispánná a kisdédek között. Kürthy Lajosné szül. Zichy Ludvika grófnő szerdán meglátogatta férje kíséretében a lipót-szt-miklósi állami óvodát, hol a kicsinyek már várták a magasrangu vendéget. Megérkezéskor egy kis leány üdvözöltte s egyben egy szép csokrot is nyújtott át neki kis tarsi ajándéka gyanánt. Majd énekeltek, szavaltak s több társasjátékot mutatottak be igen sikerülten. Zámhelly Ludmilla óvodónő vezetése mellett. A grófnő, ki örömmel nézte a kicsinyek játékát, végül kezeskedett a kicsinyekhez és sajátkezőleg osztotta ki közöttük a magyarázó hozott déli gyümölcsöket és édességeket, a mivel rendkívül nagy örömet szerzett az apróságok. Öszinte elismeréssel adózunk a nemessivű urnék, hogy oly meglepő érdeklődéssel viseltetik a kicsinyek irat, kik bizonyárv sokáig fogják őt emlegetni.

Árvíz. Nem ugyan még az igazi, mert az még csak ezután jön, hanem aféle hárvíz már meglátogott bennünket az elmúlt napokban; éjjelent szakad a hó, napközben 6 fokos meleg mellett az eső s lett belöle az utcákon olyan áradat, hogy esolnakok nélkül alig lehetett járni. Az önköl loes-pócs a házak falát nyaldosta s akinek kint kellett járnia. szászor is megátkozta ezt a gyalázatos időjárást. Mi, akik a magunk sorsát megadással törjük, vállig a szegény alföldieket sajnáljukunk sóhajtozunk, hogy mi lesz velük, ha felülrö megindul az aradat s lent az aludnán még mozdulatlanul áll a jégpáncél?!

A besztercebányai ügyvédi kamara közhírré teszi, hogy dr. Hilmer István és dr. Neufeld József ügyvédek Besztercebánya székhelyvel a kamara lajstromába folytatható felvitettek; továbbá hogy dr. Mittelmann Simon zónvárajai ügyvéd elhallozasa folytán a kamara lajstromából töröltetett s irodája részére dr. Lax Adolf t-szt.-mártoni ügyvéd rendelettet ki gondnokul.

Tanító választás. A bellai községi iskolánál Urbányi Sándor halálával megürült tanítói állomásra az iskolázék egyhangú választásával Zsorna Reszó választott meg.

A ruttkai iskola építése is tényré válik a közel jövőben; amennyiben a közlekedésügyminiszter hajlandó tekintélyes öszszeggel az építés költségeihez hozzájárulni. Most aztán a közoktatásügyi ministeriumban is komolyan számolnak a lehetőség s valószínűleg a mártoni állami iskola után a ruttkain lesz a sor.

A turóczi-szt-mártoni állami középkereskedelmi iskola ifjúsági önképzőkörre f. 6. március 15-én a polgári fiúiskola nagyszobájában matiné rendezte, melyre a közönséget az iskola tantestülete ezennel tisztelettel meghívja. Kezdeté 10 órákor. Műsorozat: 1. Hymnus, szövege Kölcseytől, zenéje Erkel Ferentzöl, előadja az iskolai énekkar; 2. Alkalmi beszéd, pályanyertes dolgozat írta és elmondja Somogyi Pal (II. oszt.); 3. Nemzeti dal, Petöfői szövegű Heregöz Jenő (II. oszt.); 4. Magyar népdalok, vegyeskar alkalmazta Boldis Ignac, előadja az iskolai énekkar; 5. Szilágyi és Hajmási, Vürösmartyól. szavalja Noszák Lajos (III. oszt.); 6. Szabadság napja. Kozma Andoról, szavalja Löwy Simon (III. oszt.); 7. Ima »Bankban« operaból, Erkel Ferentzöl, előadja

az iskolai énekkar; 8. Both bajnok özevény, Arany Jánostól, szavalja Kohn Dániel (I. oszt.); 9. Október 6-án, Palagytól, szavalja Somogyi Gyula (polg. isk. IV. oszt.); 10. Magyar ifjúsági induló. Zsaszokszvolyt; előadja az iskolai énekkar. — Úgy az alkalmi beszédet, mint a szavalatokat is pályadíjjal tüntette ki az önképzőkör.

Nagy karambol volt Ruttkain a múlt héten. Amint hallottuk, egy újonnan alkalmazott váltóór vigyázatlansága következtében az állomásra berobogó tehervonat teljes erővel neki rohant egy indulásra előkészített másik vonatnak, úgy hogy két kocsi s az abban felhalmozott gyorsarú szállítmány izre-porrá zuzódt. A roháló lokomotív felgaskodott s före ugrott a sinekröl; szerencsére ember életben nem esett kár.

Nincs fa! Nagyon néznék az erdőben szűkölködő alföldiek, ha olvasnák, hogy Turóiban nincs fa; pedig sajnos, nincsen: a hosszú télen feltűztük, amit a 3—4 uradalom tűzfáiban előállítani képes volt utóbbi időben mar 10 forint volt öle, most már semennyiért nem lehet kapni. Hogy mit csinálunk még május végéig, ameddig Turóiban fűteni kell? azt a jó Isten tudja!

Közszébánya Turóiban! Suttó község határában állítólag igen gazdag kőszételep fedeztek fel melyet most tanulmányoznak s ha a reményeknek megfelel, a jövő évben nagy erővel megnyitnak. Úgy halljuk, hogy Albrecht főherceg ő fensége tulajdonja a kérdéses terület; ami — ha igaz — csak előnyére van a készülő vállalatnak.

Március 15-ét Lipót-szt-Miklóson is készulnek ez idén megünnepelni, mely alkalomról terve van véve egy közvacsora rendezése.

Uj állami kisdévodák és népiszkolok. Mint a Budapesti Hírlap értesült, a kormány az idei budgetben szereplő 45,000 frtnyi többletöl több kisdévodákat és népiszkolok létesíteni. Ezen intézkedésből a felvidéki kistérségek is maga részét, a mennyiben a Zólyomgyeji a hazafias töl lakosság által lakott g y e t v a i f r t v a n y o k kisdévodákat és népiszkolokat kapnak. És pedig tekintettel az irtványok nagy területére, husz iskolaterem állítatik fel tiz vándortanítósággal.

Áthelyezés. A vallás- és közoktatásügyi miniszter Lap s a n s z k y János kassai almai főreáliskolai rendes tanár ugyanazon minőségben szolgálatára a körmöczbányai állami főreáliskolához helyezte át.

Dombi Karoly ma, vasárnap az Ivanka szállóban hangversenyt rendez külföldet megírt zenekarával; mondják a kik hallották, hogy maga Dombi igen jelesen kezeli nyirettyűjét s zenekara is jó; bizonyára ezredemes lesz tehát meghallgatni őket; annyival inkább is, mert több ízben elismerést szerettek külföldön a magyar zenekara számára. Bismark egy ízben így kiáltott fel: éljenek a magyarok, kiknek ilyen szép zenéjük van! Harmadéve meg Strassburgban, a hol az olasz király látogatasa alkalmával Höbenlöbe herceg udvarában játszott, az olasz király megveregette a primás vállát s megbravúrozta játékukat. A mai hangversenyt ajánljuk a szép zenét kedvelők figyelmébe.

Ausztria népessége. A mostani népszámlálás eredménye az osztrák statisztikai hivatal által eddigéig meg nem tetteék közzé; mindazonáltal szakértői vélemények szerint — alapul véve a népmozgalmi adatokat — az osztrák tartományok népessége legfeljebb 23 és fél millió. E szerint a monarchia összes lakosságának száma, ide véve Bosznia: 400.000 lakóját; 42.600.000.

Nyiramegye Bodók községében a nagy insér, következtében éhínség ütött ki, melybe már több ember belehalt. Az inségben szenvedőkön a megye alispánja most úgy segít, hogy élelmiszereket és pénzt oszt ki az inségesek között.

Körmöczbánya mint nyaraló hely. Körmöczbánya regényes, balzsamos levegőjű vidéke évről-évre több-több nyaraló vendéget vonz oda. Nagy előnye, hogy a fenégrengtet közvetlen a város mellett terül el úgy, hogy a házsorok egészen belenyúljanak. A város építetett az erdőben a »Vadászkürt« nevű esinos vendéglöl, melynek emeltrésze vendéglakásul szolgál. E szobákat már karácsony előtt lefoglalták, valamint a fúreszalom mellett levő kiahatót szobákat is. Sokan a városban fogadtak lakást. De nem a csoda, mert a vidék kifogyhatlan a szebbnél-szebb pontokban s kiránduló helyeken. A város kizsittetett egynehány sétányt is, padokat, filagóriákat s egy magas sziklásdand kies tekvesü glóriettet. A magyar egyesület pedig azon faradók, hogy meghonosítsa a havasi gyöport és havasi rózsát, a melyek bizonyára újabb bajt és érdeket kölcsönöznek az egész vidéknek.

Süketeknek. Egy személy, ki egy közönséges szer által 23 éves süketesség és fülzúgásból gyógyult ki, kézséggel szolgál azon szer leírásával mindenkinek, ki hozzá fordul. Cim: NICHOLSON H. J., Wien XI

Felölös szerkesztő: Révész Lajos.

Társzerkesztő: Fehér János.

HIRDETÉSEK.

4654. sz.
tıkvi 1890.

Arvéresi hirdetményi kivonat.

A t.-szt.-mártoni kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a t.-szt.-mártoni takarékpénztárnak — Thomka Zsigmond elleni végrehajtási ügyében Tarnó községben fekvő;

a) tarnói 268. sz. tjkvben I 1—2 sorszám a foglalt s Thomka Zsigmond nevére irt ingatlanokra 370 frt.

b) az ottani 414. sz. tjkvben 1. 3. 4. és 7. sorsz. a foglalt s ágancsak Thomka Zsigmond nevére irt ingatlanokra 927 frt és

c) az ottani 418. sz. tjkvben 1—4 sorsz. a foglalt ingatlanokból Thomka Zsigmondot B 1 t. a. 1/2 részben megállított jutaléka 342 frtban ezennel megállapított kiküldési árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanság az 1891. évi március hó 20-ik napján d. e. 10 órákor Tarnó községben a község házában megtartandó nyilvános árverésen a kiküldési áron alólis el fog adatni.

Árverezni szándékozókat tartoznak az ingatlanság kiküldési árának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy pedig a bánatpénznek a bíróságnál lett előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átszolgáltatni.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság.
T.-Szt.-Mártonban, 1890. évi december hó 4-én.

Fekete,
kir. aljbíró.

EGY FIU,

ki helyesen tud írni és olvasni

TANONCZUL

felvétetik a turóczi-szt.-mártoni magyar nyomdában.

